

**การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด
โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์**
**THE DEVELOPMENT OF SPELLING AND WRITING OF FINAL SOUND GROUP BY USING
EXERCISES FOR PRATHOM SUKSA 4 STUDENTS, KHAMTHIENG ANUSSORN SCHOOL**

นารีรัตน์ กาวี *

Nareerat Kawee

เกวริน กาวีระ

Kewarin Kaweera

ณัฐกมล thalm

Nattakamon Thamon

มาเรียม แสงสว่าง

Mariam Seangsawang

Corresponding Author E-mail: nareerat040643@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ ประชากรที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ จำนวน 120 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ จำนวน 1 ชุด แบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าแบบ (t-test Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้แบบฝึกทักษะมาตราตัวสะกดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ มีทักษะการเขียนสะกดคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: มาตราตัวสะกด ,แบบฝึกทักษะ ,การเขียนสะกดคำ

ABSTRACT

The objective of this research was to study the development of spelling and writing skills of final sound group by using exercises for Prathom Suksa 4 students at Kamthiang Anusorn School. The population used in the research was 120 Prathom Suksa 4 students of Kamthiang Anusorn School. The sample group used in this research were 30 Prathomsuksa 4/1 students of Kamthiang Anussorn School in academic year 2021, obtained by purposive sampling. The tools used in the research were 1) a set of writing and spelling exercises, 2) diphthong reading exercises, 3) the 8 learning management plans, and 4) a test to measure the achievement in writing and spelling before and after school, 20 items.

* โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

The statistics used in the research were percentage, mean, standard deviation. Statistical analysis (t-test Dependent) used to compare students' pre-learning and post-learning scores.

The result of this research found that after using the spelling and writing skills of final sound group by using exercises for Prathom Suksa 4 students at Kamthiang Anusorn School was a significant increase at .05 level.

Keywords: Final Sound Group, Exercise, Spelling and Writing Skills

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จาก แหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น. 37) ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น. 37) ดังนั้นเด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาส ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ ประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ ซึ่งการเขียนเป็นการสื่อความหมายอย่างหนึ่งไปยังผู้อื่น โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการส่งสาร เพื่อให้ทราบความรู้ ความคิด และความรู้สึกของผู้เขียน สรุปได้ว่าทักษะการเขียนจึงมีความจำเป็นและสำคัญ เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ

การเขียนในภาษาไทยมีหลากหลายรูปแบบซึ่งนับว่าเป็นทักษะที่ยากและมีความซับซ้อนในการเรียนมากที่สุด โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน นักเรียนให้ความสำคัญทางด้านการเขียนน้อยลง เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความยากและซับซ้อน สุจริต เพียรชอบ (2539, น. 69) ได้กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อนยากกว่าทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน เพราะผู้เขียนจะต้องมีความรู้ดี รู้จักคำมาก มีความสามารถในการสังเคราะห์เรียบเรียงถ้อยคำ ผูกประโยคให้ถูกต้อง และสื่อความหมายได้ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ แต่ปัจจุบันปรากฏว่าผู้คนไม่มีใครมีความสามารถในการเขียนไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่และเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นยุคใดสมัยใด การเขียนก็ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญในการสื่อสาร (ไกรวุฒิ จันทรรัตน์, 2529, น. 58) กล่าวว่า เยาวชนในชาติเขียนหนังสือผิดกันนั้นถือว่าทำให้อักษรบกพร่อง ซึ่งเป็นผลทำให้ภาษาวิบัติและอาจทำให้ขาดเอกลักษณ์ทางภาษาของชาติได้ด้วย เพราะการเขียนนั้นมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ (ไพฑูรย์ สีนลรัตน์, 2533, น. 42) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนหนังสือผิด พอสรุปความเห็นได้ว่าการเขียนหนังสือผิดสืบเนื่องมาจากนักเรียน

ขาดความสนใจ และไม่เห็นความสำคัญของภาษาไทย ทำให้นักเรียนเขียนหนังสือผิดมาก ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การถ่ายทอดความรู้ ความคิดด้วยการเขียนให้มีประสิทธิภาพ คือการเขียนสะกดคำ เพราะถ้าเขียนสะกดคำผิดหรือเขียนข้อความผิด ย่อมทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพ ทั้งยังอาจก่อให้เกิดผลเสียหลายอันเนื่องมาจากการสื่อความหมายที่ผิดได้ ในทางตรงกันข้ามการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องจะทำให้สามารถสื่อความหมายได้ตรงจุดประสงค์ของการเขียน จึงนับได้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียนทุกประเภท สรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำในภาษาไทยยังเป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้ในด้านทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนไทย

สำหรับปัญหาการเขียนสะกดคำที่ยังมีปัญหานักเรียนไทยนั้น ดังที่ (สุชาติ ชาทอง, 2534, น. 32) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาการเขียนสะกดคำผิด มีสาเหตุจากตัวผู้เรียน เช่น ผู้เรียนไม่รู้จักสังเกต ไม่เอาใจใส่การเรียน ตลอดจนไม่รู้จุดมุ่งหมายและประโยชน์ที่แท้จริงในการเรียนภาษาไทยว่าจะ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ดวงใจ ไทยอุบุญ, 2543, น. 11) (วรรณิ์ โสมประยูร, 2544, น. 157) (บุปผา บุญทิพย์, 2555, น. 15) กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเพราะการสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง ต้องสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้านักเรียนอ่านออกเขียนได้ถูกต้องก็สามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนเขียนสะกดคำไม่ได้จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวของผู้อื่น และแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองไม่ได้ กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้ ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน เนื่องจากการเขียนสะกดคำ ถือว่าเป็นการสื่อสารด้วยการเขียน ถ้าเขียนสะกดคำผิดพลาด การสื่อสารจะไม่ชัดเจน ผู้รับสารจะไม่เข้าใจ หรือทำให้เข้าใจผิด การเขียนคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีจึงต้องฝึกฝนอยู่เป็นประจำเพื่อนำไปสู่การเขียนสะกดคำอย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนสะกดคำ นับว่าเป็นการสื่อสารที่ซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะก่อนที่จะเขียนได้ผู้เขียนต้องสามารถฟังได้และพูดได้เป็นอย่างดี การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่คงทนถาวร สามารถกำหนดความเข้าใจแทนคำพูดในการสื่อสาร และสามารถใช้เป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้ทั้งในอดีตรวมถึงปัจจุบัน เนื่องจากการเขียนเป็นการสื่อความหมายที่มีวิธีการสลับซับซ้อนมากกว่าการพูด การเขียนสะกดคำจึงเป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องฝึกฝนเป็นพิเศษ เพื่อจะถ่ายทอดความรู้ความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ ให้ถูกต้อง

ในฐานะที่คณะผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ มีนักเรียนจำนวนทั้งหมด 30 คน และมีจำนวน 15 คนที่มีปัญหา กล่าวคือ นักเรียนยังมีปัญหาในด้านการเขียนสะกดคำ เขียนสะกดคำผิด เขียนอักษรกลับด้าน ลำดับอักษรผิดในคำต่าง ๆ ขาดทักษะในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ไม่เข้าใจความหมายของคำที่เขียน จึงนำไปสู่การเขียนสะกดคำผิดในเรื่อง สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถเขียนและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง เมื่อรู้สภาพปัญหาแล้ว คณะผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารเพื่อจะทำการแก้ไขปัญห พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในด้านการเขียนที่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงได้นำปัญหาที่พบจากการเรียนการสอนมาประมวลผลและได้สร้างชุดฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดขึ้น เพื่อนำมาแก้ปัญหการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรา

ตัวสะกดโดยใช้ชุดฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดสูงขึ้น

ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำมาตรฐานตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาตรฐานตัวสะกดเพื่อพัฒนาการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะการเขียนได้อย่างถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำมาตรฐานตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาตรฐานตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำมาตรฐานตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาตรฐานตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตของการวิจัย
 - 1.1 ขอบเขตด้านประชากร
 - 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 120 คน
 - 2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง
 - 1.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา การเขียนสะกดคำมาตรฐานตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ จำนวน 1 ชุด ซึ่งได้ปรับปรุงจากงานของวรณี โสมประยูร (2542) และมยุรี ดงแสง (2558)
 - ชุดที่ 1 แม่ ก กา
 - ชุดที่ 2 แม่กก
 - ชุดที่ 3 แม่กง
 - ชุดที่ 4 แม่กด
 - ชุดที่ 5 แม่กบ
 - ชุดที่ 6 แม่กน
 - ชุดที่ 7 แม่กม
 - ชุดที่ 8 แม่เกย และ เกอว
 2. เครื่องมือในการวิจัย
 - 2.1 เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 ชิ้น ได้แก่
 - 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด จำนวน 8 แผน
- แผนละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

2) แบบฝึกการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด

3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) นำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ไปทดสอบก่อนฝึกกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่เลือกไว้

2) นำการฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด จากแบบฝึกการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ควบคู่กับ แผนการจัดการเรียนรู้ เริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้เวลาในการสอน 8 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีทั้งหมด 8 แผน แผนละ 1 คาบ

3) ทดสอบหลังการฝึกอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับที่สอบก่อนการฝึกเพื่อนำผลที่ได้จากการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดมาวิเคราะห์ทางสถิติ

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ ที่มีประสิทธิภาพที่สามารถนำไปพัฒนากระบวนการเรียนการสอนได้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ขออนุญาตทางราชการเพื่ออนุเคราะห์ทดลองใช้และเก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ และขอความอนุเคราะห์ถึงผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

3.2 วางแผนการวิจัย ผู้ศึกษาเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ เช่น ห้องเรียน นักเรียนที่เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สภาพของห้องเรียน สื่อและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะแบบฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต้องจัดเตรียมให้มีจำนวนเท่ากับที่จะใช้จริงแบบวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ฯลฯ

3.3 ก่อนการทดลองผู้ศึกษาให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ

3.4 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ให้นักเรียนเรียนและปฏิบัติตามชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะ และทำแบบทดสอบของแบบฝึกต่าง ๆ ตามขั้นตอนการเรียนรู้

3.5 เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง 30 คน

ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด จำนวน 8 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง แบบฝึกการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำการวิจัยทั้งหมด 1 เดือน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test

ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้แบบฝึกทักษะมารตราตัวสะกดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ ตำบลช้างม้อย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีทักษะการเขียนสะกดคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ ซึ่งมีหัวข้ออภิปรายดังนี้

ผลการวิจัย จากผลการวิจัยที่ได้จากงานวิจัยพบว่า หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ ตำบลช้างม้อย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีคะแนนสูงขึ้นที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของปรียพัศ มุ่งการนา (2560) ทำการวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองไผ่ โดยทดลองกับนักเรียนบ้านหนองไผ่ จำนวน 2 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจงผลการทดลองปรากฏ การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด นักเรียนมีการพัฒนา ของทักษะทางด้านการเขียนมากขึ้น ซึ่งผลสัมฤทธิ์จากการวิจัยนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการเขียนคำในภาษาไทยได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น การทำวิจัยในครั้งนี้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นร้อยละ 20 นักเรียนสามารถเขียนได้มีความเข้าใจมาตราตัวสะกดและสามารถเขียนได้ถูกต้องและการวิจัยของจุติตา คงด้วง (2549, น. 9) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกพัฒนาทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4 เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4 ผลการวิจัยมีดังนี้ 1. แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ทั้ง 7 ชุด ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นแล้วพบว่า มีประสิทธิภาพเป็น 81.43 / 82.87 จะเห็นได้ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ทั้งชุดที่สร้างขึ้นมีการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ที่เร้าความสนใจให้กับนักเรียน และผู้วิจัยได้นำแบบฝึกทักษะวิชา ภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะอย่างซ้ำ ๆ ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ด้วยเหตุผลดังกล่าวว่า แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จึงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ด้านแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากนักวิชาการได้นำปรับปรุงให้เหมาะสมกับนักเรียนโดยคำนึงถึงวัย เนื้อหา ความยากง่ายของหลักวิชา ก็พบว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับสูงซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของสมพงษ์ ศรีพยาด (2553) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยทดลองกับนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ อำเภอศรีสัชนาลัย

จังหวัดสุโขทัย จำนวน 20 คน ผลวิจัยปรากฏว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.90/86.75 แสดงว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

1. ได้วิธีการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน คือวิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำ วิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำนั้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

สุนีย์ เหมาะประสิทธิ์ (2542, น. 62) ได้นำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโครงการ ศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์สาขาชีววิทยาของสหรัฐอเมริกา (Biological Science Curriculum Studies หรือ BSCS) มาทดลองดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับเด็กไทย โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถรวมกัน แสวงหาค้นพบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังให้นักเรียนมีโอกาสประสบผลสำเร็จในการ เรียนรู้ด้วยความสุข ภายใต้สภาพการณ์ที่จำลองหรือที่เป็นจริงแห่งชีวิต เพื่อให้นักเรียนมีทักษะ ชีวิตและทักษะทางสังคม

บุญเพ็ญ สุวรรณศรี (2548, น. 23) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียน สะกด คำว่า ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านประกอบกัน เช่น สอนตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง การจัดกิจกรรมการสอนแต่ละครั้ง ต้องสอดคล้องกับสภาพความพร้อมของผู้เรียน เช่น สุขภาพ อารมณ์ ความสามารถในการอ่าน การเขียน ในด้านกิจกรรมการสอนต้องมี บรรยากาศที่สนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย สร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน ให้เห็นถึงความสำคัญของการเขียน สะกดคำที่ถูกต้อง รู้จักใช้ กิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เช่น การใช้เกมการให้หาแบบฝึก การแข่งขัน เขียนคำ การจัดทำบัญชี รวบรวมคำยาก การนำคำยากมาแต่งประโยค ฯลฯ นอกจากนั้นควรสอนให้ สัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนนำ การเขียนไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพจากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนเขียนสะกด คำ ครูควรมีวิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การใช้เกม แบบฝึก การแข่งขันเขียนคำ การจัดทำบัญชี รวบรวมคำยากการฝึกแต่ง ประโยคจาก อยากรสอนการเรียนให้สัมพันธ์กับการฟัง การพูด และการ อ่าน ฯลฯ และครูควรจะให้ นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งควรสร้างความ ภาคภูมิใจในงานเขียนให้แก่ นักเรียน ด้วย

อรทัย บุตรดิษฐ์ (2540, น. 44) ได้สรุปวิธีการเขียนสะกดคำว่ามีวิธีการที่ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนมีหลายวิธีด้วยกัน ครูอาจจะเลือกใช้เขียนวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือใช้วิธีสอนและกิจกรรม หลาย ๆ รูปแบบประกอบกันก็ย่อมทำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ซึ่งครูจะเป็นผู้พิจารณา จุดประสงค์ก็เพื่อให้นักเรียนสนใจและสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ความสามารถในการเขียน สะกดคำสูงขึ้นนอกจากนั้น วิธีการสอนโดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออกมาก ๆ เช่น แบ่งกลุ่มแข่งขันสะกดคำเล่นเกมต่าง ๆ ค้นหาคำมาแลกเปลี่ยนกัน นำคำ ที่มักเขียนผิดมาเขียน เป็น ประโยค เรียบเรียงเป็นเรื่องราวมาเขียนตามคำบอกกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้การเขียน สะกดคำ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อัจฉรา ชิวพันธุ์ (2546, น. 268) ได้เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียน ระดับ ประถมศึกษา ดังนี้ 1) ฝึกนักเรียนให้สนใจศึกษาหาข้อมูลมาไว้ใช้เขียน 2) ฝึกนักเรียนใช้ภาษาเขียนให้ ถูกต้อง 3) ฝึกฝนนักเรียนในราว เต๋อยศิลปากร มี 4) จัดบรรยากาศที่ส่งเสริม และเอื้อต่อการเขียน 5)

เอาใจใส่ในการตรวจแก้ไขการเขียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ 6) สนใจหาเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้การเขียน 7) จัดกิจกรรมการเขียนในรูปแบบที่หลากหลาย 8) นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ 9) สร้างความภาคภูมิใจในงานเขียนให้นักเรียน

สายใจ อินทรมพรรย์ (2538, 12) ได้เสนอแนะ กิจกรรมการเขียนสะกดคำ สรุปได้ดังนี้ ครูทำบัญชีคำยาก แจกให้นักเรียนแล้วนำคำเหล่านั้นมาให้นักเรียนเขียนนำประโยคที่ประกอบด้วยคำผัดให้นักเรียนแก้คำที่เขียนผิด แบ่งกลุ่มแข่งขันสะกดคำ ทำบัญชีคำสะกดคำถูกผิดปะปนกัน ให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูกผิดให้แก้ไขคำที่สะกดผิด ให้รวบรวมคำยากมาทำบัญชีเรียงลำดับอักษรนำคำยากมาเป็นข้อทดสอบแบบเลือกตอบและฝึกหาคำพ้องจากพจนานุกรม

จากความหมายของวิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำดังกล่าว สรุปได้ว่า ในการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ เป็นทักษะที่ต้องอาศัยการสังเกต การจดจำอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงการ จัดกิจกรรมการสอนให้กับนักเรียนในลักษณะแตกต่างกันตามความเหมาะสมกับวัยและความสามารถ ของนักเรียนแต่ละคนเพื่อให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจพยายามฝึกฝนทักษะการเขียนให้ดียิ่งขึ้น

2. ได้องค์ความรู้ในเรื่องของการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัย คือเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ค่าสถิติที แบบอิสระ (t-test dependent) การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ค่าสถิติที (t-test) แบบอิสระ ซึ่งมีสูตรดังนี้

สูตร	t =	$\frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$
เมื่อ	D	คือ ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	คือ จำนวนคู่
	t	คือ สถิติทดสอบ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาพิจารณาแล้วเห็นว่าควรมีข้อเสนอแนะแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและผู้สนใจเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ครูผู้สอนที่จะนำชุดกิจกรรมไปใช้ควรศึกษารายละเอียดของกิจกรรมในแต่ละชุดกิจกรรมให้เข้าใจ เพื่อจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และกิจกรรมให้ถูกต้องหรือเหมาะสมกับแต่ละบุคคลเพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนไปอย่างมีลำดับขั้นตอนและบรรลุตามวัตถุประสงค์

2. ควรมีการสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะในระดับชั้นอื่น ๆ

แหล่งอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* (พิมพ์ครั้งที่

3). โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

ไกรวุฒิ จันทรรัตน์. (2529). *ปัญหาและสาเหตุของการเขียนหนังสือผิดของเยาวชน*. ไทยวัฒนาพานิช.

- จตุตา คงด้วง. (2549). แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2. สำนักพิมพ์เดอะบุคส์.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2543). ทักษะการเขียนภาษาไทย. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเพ็ญ สุวรรณศรี. (2548). วิธีการสะกดคำในมาตราตัวสะกด 8 มาตรา. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุปผา บุญทิพย์. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. ไทยวัฒนาพานิช.
- ปรียพัศ มุ่งการนา. (2560). หนังสือเสริมทักษะภาษาไทย. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2533). คู่มือการสอนภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่3). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มยุรี ดงแสง. (2558). วิธีการสอนภาษาไทย. สำนักพิมพ์ทองเกษม.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพงษ์ ศรีพยาด. (2553) การสอนเขียน คู่มือวิชาภาษาไทย เล่ม 3. สำนักพิมพ์ครุสภา.
- สุจิตต์ เพียรชอบ. (2539). วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายใจ อินทร์มพรรย์. (2538). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาดา ขาทอง. (2543). พื้นฐานการสอนภาษาไทย. ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2542). วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรทัย บุตรดิษฐ์. (2540). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4. ภาดา เอ็ดดูเคชั่น.
- อัจฉรา ชิวพันธุ์. (2546). คู่มือการสอนภาษาไทยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). ไทยวัฒนาพานิช.